

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. marts 1991

om fastsættelse af en endelig tvangsbøde i henhold til artikel 16 i Rådets forordning nr. 17 for virksomheden Compagnie des Cristalleries Baccarat

(IV/33.300 — Baccarat)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(91/213/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86 (¹), senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 11 og 16,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 13. februar 1990, der var rettet til Compagnie des Cristalleries Baccarat (i det følgende benævnt Baccarat), og som var vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 5, og artikel 16, stk. 1, litra c), i forordning nr. 17,

efter at have givet virksomheden lejlighed til at udtale sig om Kommissionens klagepunkter af 21. september 1990, jf. artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17, og efter at have gennemgået virksomhedens skriftlige svar af 1. oktober 1990,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

(1) På grundlag af en klage over virksomheden Baccarat indgivet af en virksomhed, der sælger

krystalvarer samt luksus- og gaveartikler, har Kommissionen indledt en undersøgelse på grundlag af forordning nr. 17 for at fastslå, om Baccarats adfærd indebar en overtrædelse af Traktatens artikel 85 og/eller 86.

(2) Den 13. februar 1990 vedtog Kommissionen en beslutning i henhold til artikel 11, stk. 5, i forordning nr. 17, hvorved den krævede, at Baccarat meddelte de oplysninger, Kommissionen allerede havde anmodet om i henhold til samme forordnings artikel 11, stk. 1, ved skrivelse af 19. september og 15. november 1989.

I denne beslutning fastslog Kommissionen, at Baccarat var forpligtet til inden to uger efter meddelelsen af den pågældende beslutning at fremsætte de oplysninger, der var nærmere anført i bilaget dertil.

Hvis Baccarat ikke svarede inden for den fastsatte frist, ville den, ifølge beslutningen, to uger efter meddelelsen af beslutningen få pålagt en tvangsbøde på 1 000 ECU, for hver dag fristen blev overskredet.

(3) Beslutningen blev meddelt den pågældende virksomhed den 16. februar 1990, og tvangsbøden på 1 000 ECU pr. dag gjaldt derfor fra den 5. marts 1990, dvs. to uger fra den 19. februar 1990, der var den første arbejdsdag efter meddelelsen af beslutningen.

(¹) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

- (4) Til trods for beslutningen og de fastsatte tvangsbøder efterkom Baccarat ikke begæringen om oplysninger.
- (5) Kommissionen tog den 11. april 1990 initiativ til at kontakte den pågældende virksomhed pr. telefon for at minde den om dens forpligtelser i henhold til Kommissionens beslutning.

Baccarat bekræftede under denne telefonsamtale, at den ikke havde fremsendt de ønskede oplysninger og dokumenter og anførte, at klageren havde trukket sin klage tilbage, og at parterne var nået til enighed.

- (6) Ved skrivelse af 12. april 1990, der indgik den 17. april 1990, sendte Baccarat endelig Kommissionen de ønskede oplysninger.
- (7) I sit skriftlige svar af 1. oktober 1990 på meddelelsen af klagepunkter bestrider Baccarat ikke de forhold, den anklages for, og den understreger, at de skyldes en vis mangel på erfaring. Ifølge Baccarat var det første gang, at den stod over for en sådan procedure, som den havde misforstået, og den agtede ikke at unddrage sig sine forpligtelser.

II. RETLIG VURDERING

- (8) I henhold til artikel 16, stk. 1, litra c), i forordning nr. 17 kan Kommissionen ved beslutning pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder på 50 til 1 000 ECU daglig fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til at afgive udtømmende og rigtige oplysninger, som er afkrævet dem ved beslutning truffet af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5, i samme forordning.
- (9) Kommissionens beslutning af 13. februar 1990 i henhold til artikel 11, stk. 5, i forordning nr. 17 tog sigte på at tvinge Baccarat til at meddele de oplysninger, den tidligere var blevet anmodet om ved skrivelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i samme forordning; det var ligeledes formålet med beslutningen at pålægge Baccarat en tvangsbøde på 1 000 ECU pr. dag i henhold til artikel 16, stk. 1, litra c), hvis den ikke meddelte de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist, og bøderne ville blive pålagt to uger efter meddelelsen af den pågældende beslutning.
- (10) Virksomheden opfyldte sin forpligtelse i henhold til ovennævnte beslutning 43 dage efter det tidspunkt, hvor bødeforlægget skulle træde i kraft, og Kommissionen kan derfor i henhold til artikel 16,

stk. 2, i forordning nr. 17 fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

- (11) I betragtning af de grunde Baccarat har fremført, nemlig at den mente, at den ordning der var kommet i stand med klageren, og det forhold at denne havde trukket sin klage tilbage, fritog Baccarat for forpligtelsen til at besvare begæringen om oplysninger, at den havde misforstået denne procedure, og at den ikke agtede at unddrage sig sine forpligtelser, mener Kommissionen, at tvangsbødens endelige størrelse i det foreliggende tilfælde kan fastsættes til i alt 10 000 ECU, jf. artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 17 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den endelige størrelse af den tvangsbøde, der blev pålagt Compagnie des Cristalleries Baccarat ved beslutning af 13. februar 1990, fastsættes til i alt 10 000 ECU.

Artikel 2

Tvangsbøden indbetales inden tre måneder efter meddelelsen af denne beslutning på følgende bankkonto:

EF-Kommissionens konto nr. 310-0933000-43
Banque Bruxelles-Lambert
Agence Européenne
Rond Point Schuman, 5
B-1040 Bruxelles.

Efter tre måneder påløber der automatisk en rente svarende til den sats, som anvendes af Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde i dens transaktioner i ecu, på den første arbejdsdag i den måned, hvor denne beslutning blev vedtaget, forhøjet med 3,5 procentpoint, dvs. 14 %.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Compagnie des Cristalleries Baccarat, 30bis rue de Paradis, F-75010 Paris.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i medfør af EØF-Traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand